

Womhaj Bóh!

Czisko 24.
10. sept.

Łétnik 1.
1891.

Szerbiske njedzelske łopjenka.

Wudawaju ƚo kóždy ƚobotu w Esmolerzej knihiczišczerńi w Budyschinje a ƚu tam dostacź sa sčtwórtlétńu pschedpłatu 40 nr.

16. njedzela po śwj. Trojicy.

Luk. 7, 11—17: Wo sƚadźenju młodźenka w Nainje wot morwyc.

Młodźenz w Nainje je sa wschěch młodźenzow jara waźna parščona. Zeho historija pať móže ƚo sa młodźenzow nascheho czařa po dwojakim waschnju wulkadowacź, po piřniju a po duchu.

Kaź bu tamny młodźenz w Nainje ƚrjedźa ƚwojeje rjanoščezje a moźy młodoščezje ƚmjertne rubjeństwo, tať tež hiščezje dź-nřa wjele cźłowjekow ƚrjedźa mejoweho žiwjenja do teje nozy panje, hđez ničto sčutkowacź njemóže. Nječ tež nołeczjo žiwjenja lizy czerwjeni, nječ tež ƚo wócźko jařnje kaź drohe kamjenje ƚwēczi, ach, wot czerwjonych lizow a wot jařnych wócźkow wostanje jenoź sčera ƚmjertna barba. Ach, popščejemy drje žiwjenja ƚytemu sčedźiwzej rad węcźny wotpocźin, ale kať srodnje je nam tola we wutrobje, hđyź ƚmjercź runje sačezěty czerstwý cźłowiski pupk stama! S cźim móžemy ƚo potom troščtowacź? Hđyź młodźenz, kotrehoź k rowu nječemy, jeno wěrjesche do Jesom Khrysta, dha budźe ƚłowo, kotrež w Nainowych wrotach tať wjekele klinczelsche, naschemu młodźenzej tež junu k jeho a k naschemu wjekele sałinczecz. „Młodźenzo, ja praju czi, stań horje!” budźe na pořlenim dnju ƚyn, kotremuž je nan móž dať, k njemu prajicz a budźe jeho pschekrařnjeneho tym ƚwojim sařo dacź a smėja jeho węcźnje tam, hđez žana srodoba a žana ƚmjercź a žane dźelenje wjazy njeje.

A wěrja dha młodźenzy wschitzy do Anjesa Jesom Khrysta? Ach, morwyc wschaf je jich najwjazy, morwyc po duschi. Esu drje ƚwojeje maczerńi ƚynojo, zyrkwje; ta je jich wulkemu Bohu porodźila w sakramencze ƚwjateje křczenizy a je jich nařycžila k cźistym młokom ewangelija a je jich woczahnyła a je jim tež ƚylnu jędź ƚwjateje hoščizny dała. Ale ƚu morwi; morwej stej jich wócźy, so njewidžitej krařnoscz Jesom Khrysta, krařnoscz narodźeneho ƚyna wot Wótza polnu hnady a prawdy; morwej stej jich ruzy, so jej njeřtyknu psched jeho hnady; morwej stej jich hubje, so teho nječhwala, kiź je jim telko dobrotya ƚmilnoščezje wopokařak. Sich duchowna macź pať, zyrkej, dyrbi bycz kať wudowa, kotraž wo ƚwojich ƚynow žaruje, so jej ƚylly lizy maczeja.

Tón Anjes pať hlada na srodobu zyrkwje wo jeje młodźenzow a jemu ƚo teho dla wutroba łama. Duź dze sa kóžnym, kóžnym morwym młodźenzom a woła k kóždemu, kóždemu: „Młodźenzo, ja praju czi, stań horje!” Woła jeho k přenjemu w zyrkwu, k druhemu na khoroložu, k tšeczemu na pucžowanju a k sčtwórtemu w hospodze. Ach, so bychu woni na ƚwojeho miščtrowe wołanje pořkuchali! Ale na jich wjele budźe tón Anjes na řudnym dnju prajicz dyrbjecz: „Kať huřto, kať huřto ƚym wař sčudźicz chyzł, ale wy sčezje nočchyl, czechicze nětk do węcźneje ƚmjercze!” Hđez-řtuliź pať młodźenz je, kiź ƚebi Jesuřowy sčudźazy hłóř da k wutrobje hič, tam ƚo Nainski dźiw drugi raz sařo stanje. Morwy młodźenz ƚebjerje ƚo horje k hubjenřtwa njewěrny, w kotrymž wón ležesche, a sapocźnje řeczecz: „Sow dze hřeřchnik, kiź chyzł rad sčóžny bycz”. Tón Anjes pať da jeho maczeri, zyrkwu, sařo, so by po jeje sčezžkach řhodźil jako ƚyn, kiź bė morwy a bu sařo živy.

Kcžejaza młodoščez,
Ty nadzija pschichodnych czařow,
Sskřsč wschaf, ta luboščez
Cze woła tu se wschitich hařow.
Pořkuchaj ju,
Kotraž tať huřto cze hnu;
Jesuřej wutrobu podaj.

Wopruj te rjane,
Te młózne a wjekele křenje,
Wopruj tej' młodoščezje myřle
A mozy wschě rjenje
Jesuřej tu,
Temu najřprawniřchemu,
Tom' wulkemu kralej tej' hnady.

Esamowola a Boze pucze.

Řowjedat M. M.

IX. staw.

ƚo nětotrych měřazach bu řararjej Wedelowej wječor něčto pschipowjedzeny, kiź chyzšche ƚo k nim na kóždy pad rořřeczecz.

